

SJÖCRONAS GATA

KAPITEL 1

Hej. Jag heter Robert
Det är inte många som vet det.
Men jag är ett geni.

Jag bor här på Sjöcronas gata. På nedre botten.
Jag har inga gardiner. Man kan se rakt in i lägenheten.
Det är bra. Jag vill ha det så.
Jag vill att folk ska se vem som bor här.
Jag vill att folk ska veta vem som bor här.
Robert Karlsson.
Geni.

Nu ringer det på dörren.
Det är någon som vill ha hjälp med nåt.
Det är så det brukar va.
Jag hjälper folk med olika saker.
Dom kommer till mej för att få hjälp och jag hjälper så gärna till.

Kom ska vi se vem det är den här gången.

(En ung, ljushårig kille står utanför dörren)

+Hej Robert.
+Nämen hej Anders, Hur är läget. Kom in. Vill du ha en kopp the
+Jo det är bra. Ja, jo tack, jovisst. Gärna the.
+Ok, jag ska sätta på vatten bara. Jag har precis fått en sändning från
Köpenhamn. Här i stan finns inte mycket att välja på, tycker jag.
+Vad är det för nåt?
+Assam Bop.
+Jaha.

+Mmmhhh. Det doftar gott. Här, varsågod.
+Tack.
+Hur går det med tidningen då?
+Jo, det går bra, vi har fått ihop till trycket nu, men det är lite problem med
layouten.
+Får jag se.
+Du ser här. Det går inte jämt upp på slutet av sidorna. Man vill ju gärna att
det ska se bra ut också. Tidningen ska ju nå ut till en stor publik har vi tänkt.
+Ja, jag förstår. Men det är inga problem. Jag ska visa.

Anders och hans kompisar ger ut en kulturtidskrift. Men dom har inte riktigt
koll på hur man gör. Men det har jag.

När jag gick på Söderportskolan satt jag i redaktionen för skoltidningen. Jag var både redaktör och gjorde layout. Vi blev uppmärksammade i pressen. Landets bästa skoltidning, skrev dom i Aftonbladet. Det var det också.

KAPITEL 2

Förra året gick jag på målarskola. Dom flesta brukar få söka flera gånger innan dom kommer in. Jag kom in direkt.

Läraren hette Arne. Han sa att jag redan var färdig målare. Att jag inte behövde gå fler skolor. Arne fotograferade flera av mina målningar. Han använder dom i sin undervisning nu.

Många i klassen sökte till Konstfack, Mejn, Forum. Inte jag.

Jag kände att jag inte behövde gå några fler målarskolor. Jag kände mej färdig.

Här är min ateljé. I det här rummet. Jag håller på med några målningar till höstsalongen.

Den här boken är bra. Den handlar om min favoritmålare. Pablo Picasso. Jag brukar jämföra mej med honom. Nu är jag 23 år. När Picasso var lika gammal var han inne i sin blå period. Det är den jag gillar minst. När han var 26 år målade han Les Demoiselles d'Avignon. Jag har tre år på mej.

KAPITEL 3

Just nu är jag intresserad av fotografi. Jag har en systemkamera. En Konica. Bilderna framkallar jag i källaren. Jag har byggt ett litet labb. Här är det. Förstoringsapparat, framkallning och fixativ. Jag har fått en bild publicerad i tidningen ETC. Det är bara dom bästa fotografierna som tas med där. Doisneau, Bresson, Brassai, Strömholm. Jag skickade in ett foto på en hund. Dom gillar hundar på redaktionen.

Kapitel 4

Jag håller på med musik också. Jag spelar i ett band. Keyboard. Vi brukar uppträda på musikfestivalen i parken och på Perrong 23 i Hässleholm. Vi har fått mycket beröm och har spelat in en singel. Jag har den här.

Ni ska få lyssna.

Sångaren har ett svårt Bowie+komplex. Det är faktiskt lite löjligt. Jag är mest med för att det är kul. Gitarristen däremot, han är jåkligt duktig, lika bra som Zappa.

När vi gick på Söderportskolan, skrev vi musiken till en pjäs tillsammans.

Det blev stor succé.

Dom pratar fortfarande om den här i stan.

KAPITEL 5

Nu ringer det på dörren igen.

Vem kan det va den här gången då?

+Hallå!

+Hej Uffe.

Uffe vill bli regissör. Eller i alla fall, säger han att han ska bli det. Jag vet inte. Det är inte så lätt att ha dom ambitionerna här i stan. Han är regissör i amatörteaterföreningen. Atheneum heter den. Birgitta Trotzig var med i den. Och jag!

+Hej!

+Jaha, hej på dej. Vem är du då?

+Cilla.

+ Det här är Cilla. Hon är också med i Atheneum.

+ Jaha. Hej Cilla.

+++Fan vilken söt tjej. Hur kunde han få ihop det med henne?

+Vill du ha lite the Cilla. Det är assam bop. Specialimporterat från Köpenhamn.

+Ja tack!

+JSå vad har ni på gång. Något nytt?

+Ja, det var därför jag ville snacka med dej. Vi är några stycken som har skrivit en egen pjäs. Det är mer Rockopera än teater. Det ska bli världens grej! Vi har bokat Stadsteatern i februari.

+Oj då. Vilka ambitioner!

+Pjäsen är färdigskriven. Det är bara ett problem.

+Vadå?

+Ante, som skulle skriva musiken har hoppat av.

+Har han, vilken överraskning.

+??? Hur menar du?

+Den har man ju varit med om förr.

+Är det så?

+Ja, han är legendarisk.

+Fan. Det visste jag inte.

+Så nu kommer ni till mej?

+Ja, det var Anders som tyckte vi skulle fråga.

+Fråga går ju alltid. Vill du ha lite mer the, Cilla?

+Ja tack.

+Vad har du för roll i Rockoperan då?

+Jag spelar en av gudinnorna som stiger ner på jorden och...

+Gudinnor?

+Ja, det är en blandning av gudasaga och postapokalyps.
+Det låter avancerat.
+Är det ok om jag tar några bilder på er?
+Jovisst!
+Det är så fint ljus när ni sitter där.

(tar bilder)

+Du kan ju komma och titta på när vi repeterar.
+Ja, varför inte. Jag kanske gör det.
+Kul! Det kommer att bli världens grej.
+Men då säger vi det. Hej på er.
+Hej då!
+Hej!
+++Hej då Cilla!

(Framkallar bilder i källaren – bilder på Cilla. Hänger upp med klädnypor på lina.)

Jag ser det mesta som går på bio och är med i filmklubben.
Jag gillar Kubrick, Herzog och Fassbinder.
Nu ska jag gå och se en ny Kubrickfilm.
”The Shining” heter den. Med Jack Nicholson.
Det finns dom som tycker jag är lik honom.

(Ser The Shining. Blir livrädd)

KAPITEL 6

(Ringer i telefon)

+Hej Cilla. Jag har framkallat bilderna nu. Vill du komma förbi och titta?
+Kom in. Du kan hänga av dej jackan där. Vill du ha lite the?
+Javisst.
+Den här gången är det Lapsang Souchong. Alla gillar inte smaken.
+Det smakar rökt korv!
+Ja, ha ha, det kan man kanske säga.
+Det är gott!
+Kul att du gillar det! Vänta så ska jag hämta bilderna. Dom blev verkligen bra!

(går ner i källaren – hämtar foton)

+Vad tycker du? Fina va? Jag ska nog skicka några till ETC. Du vet att jag blivit publicerad där va?
+Äsch, jag vet inte.
+ Jo. Dom är jättefina.
+Jag måste gå nu.
+Du har inte lust att hänga med på bio då. Det är en ny bra film av Kubrick på Spegeln.

+Jag vet inte.
+Jo, kom igen. Jag bjuder.
+Ok då.

(På bion. Cilla livrädd. Robert nöjd.)

KAPITEL 7

På Söderportskolan

(Teaterpjäsen repeteras.
Robert sitter i salongen. Tittar uttryckslost.
Regissören och skådespelarna gör sitt bästa.
Cillas blick möter Roberts. Hon ler.
Robert ler snett leende tillbaks.
Uffe ser det)

+Nu har jag suttit med på era repetitioner tre gånger och jag vill bara säga att det här kan bli en fantastisk föreställning. Jag ställer gärna upp och skriver musiken.
+Ja! Va bra!
+Fan va schyst!

(Efter repetitionen)

+Nån som ska med och fika på Fenix?
+Ja, jag hänger med.
+Jag också.

(De sitter och fikar):

+Jag måste sticka nu. Måste ta bussen till Åhus.
+Ok. Hej då.
+Ska du med? (till Cilla)
+Nej, jag stannar ett tag till.

+Hänger du med hem till mej en sväng. Jag har fått ett nytt spännande the från Köpenhamn. Jag tror du skulle gilla det!
+Visst.

(Går bredvid varandra. Han lägger armen om henne. Går tätt intill. Går in genom porten).

KAPITEL 8

Söderportskolan + repetition

+Om det här ska funka, så måste ni ändra på några saker i manuset..
+Hurdå ändra?
+Jag har sammanfattat det i en lista. Här!

(läser listan)

+Men det ändrar ju hela storyn.
+Den blir mycket bättre såhär. Den kan bli riktigt bra.
+Men det blir ju inte vår story längre.
+Nej, den blir bättre.
+Jag vet inte jag.

KAPITEL 9

(Robert och Cilla ligger i sängen tillsammans.
Svarta silhuetter mot fönstret.
Telefonen ringer)

+Ska du inte svara.
+Nej.
+Det kanske är något viktigt.
+Viktigt? Vad kan väl vara viktigare än det här.

(De knullar.
Somnar
Mitt i natten en krasch.
Någon kastar in en stor sten genom fönstret)

+HJÄLP!
+VA fan! Vem fan ...
Tittar ut genom fönstret.
Gatan utanför är tom.
+Vem i helvete.
Tittar på varandra.
Tysta.

KAPITEL 10

(Mot bakgrund av trasiga, tejpade rutor)

Här är en bok av Strindberg. Den heter Öppna Brev till Intima Teatern.
Det är den enda bok man behöver läsa för att kunna regissera teater.
Det är tufft förstås. En del blir kanske ledsna när dom blir kritiserade.
Men hur ska dom annars kunna bli bra?
Alla måste tåla det.
Alla!

+Okej. Läget är såhär. Uffe har hoppat av som regissör.
+Va?
+Har han. Varför då?

(Cilla slår ner blicken)

+ Ni har bokat teatern och det går inte att ändra på. Så antingen spelar ni och får tillbaks något av pengarna, i bästa fall, eller så får ni dela på hyran.
+ Jävla Uffe!
+Fan vilken svikare.
+Jag hjälper gärna till om det är så att ni vill det.

(Generad tystnad)

+Vill ni det?

+Ja. Javisst. Om du vill det så.

+Det kommer att bli mycket jobb! Ni kommer att få jobba hårt. Orkar ni det?

+Ja, det är klart.

+Vill ni vara med och göra en sjuhelvetes bra föreställning?

+JA!

+En föreställning som folk kommer att prata om i årtionden.

+JAA!

+Ok. Då kör vi igång!

PRESSKLIPP:

Kristianstadungdomar tar teatern till nya höjder

Full fart på scenen

Gymnasieungdomar förverkligar teaterdröm

KAPITEL 11

+Föreställningen bleven stor fet jävla katastrof!

(Rasande: Nu får ni fan skärpa er)

+Cilla hade rätt. Hon kunde verkligen inte sjunga.

(Uppgiven: Nej nej nej...Det det är ett ciss. Här uppe!)

+Och dom där jävla amatörerna kunde inte lära sej sina jävla repliker.

(Galen: Hur svårt kan det va på en skala?)

+Vi la ner efter två föreställningar.

(Kall: Vi har haft ett styrelsemöte. Atheneum är till för elever på Söderportskolan. Inte för utomstående.)

+Dessutom. Jag kan ju inte hålla på och kasta bort min tid på amatörer. Som inte är beredda att satsa det som krävs.

KAPITEL 12

Jag ska starta en ny teater. En egen.

Precis som Strindberg.

Bara några få skådisar och jävligt bra manus.

Jag har tänkt fråga Peo om inte han kan skriva.

Peo är jävligt bra. Det kommer att bli en jävla spark i häcken på borgarna här i Kristianstad. En jävla pungspark!

(Det ringer)

+Tjena! Det är Peo.

+Tjena! Va bra att du ringde. Jag har världens grej på gång. Jag ska sätta upp en egen teater och jag tänkte att du skulle...

+Du vet, jag sökte till journalisthögskolan, bara på skoj. För att jävlas med dom. Tänkte aldrig att jag skulle komma in.

+Jaha.

+Ja, så gjorde jag det. Fan, vad snopen jag blev.

+ Jaha. Så nu ska du bara ge dom fingret och be dom dra åt helvete?

+Nä. Jag har tänkt ett tag på det. Jag tänker att jag gör mer nytta på insidan, än utanför.

+Jaha.

KAPITEL 13

Problemet med Kristianstad är att det är för litet. Det finns inte tillräckligt med folk här.

Alla om har någon form av talang tvingas flytta om de vill göra något med den.

- Peo flyttar till Göteborg för att kasta bort sin begåvning på journalisthögskolan.
- Gunnar flyttar till Stockholm för att gå på Gerlesborg och anpassa sej in i den slätstrukna mittfåran.

Med mej är det annorlunda. Jag är ett geni. Det spelar ingen roll var jag befinner mej. Allt utgår från mej. Det är jag som är centrum! Och folket som bor här i Kristianstad. Ska inte dom få ta del av det nya. Av avantgardet? Dessutom. Om man vill reta borgerskapet – vilken plats är då bättre än Kristianstad.

Så fan heller att jag flyttar.

Jag stannar.

KAPITEL 14

+Jaha, så nu är det dags.

+ Ja, det är det väl.

+ Hoppas du får det bra där i Göteborg.

+Ja, annars kommer jag väl tillbaks.

+Inte som journalist på Kristianstadsbladet då?

+Nä, det får vi verkligen hoppas.

(tåget går)

(Robert går därifrån – tittar tom mot läsaren)

(På väg hem ser han Cilla tillsammans med Uffe)

SLUT

